

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE**

**18.05.2005. godina
Beograd**

PREKRŠAJI

Up. 322/04

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Lazin i Nevene Miločić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu Š. i S., koje zastupa branilac T., za vanredno preispitivanje pravosnažnog rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Veća za drugostepeni prekršajni postupak PŽC broj ... od godine, u predmetu prekršaja iz člana 189. stav 1. tačka 3. u vezi člana 198. stav 1. Carinskog zakona, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.5.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

I Zahtev kažnjene Š. SE ODBIJA.

II Zahtev S. SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbijene su žalbe Š. i S., kao neosnovane i potvrđeno je rešenje Komisije za carinske prekršaje Carinarnice ... P. br. ... od ... godine, kojim rešenjem je Š. oglašena odgovornom za prekršaj iz člana 189. stav 1. tačka 3. u vezi člana 198. stav 1. Carinskog zakona, izvršen na način i u vreme kako je to navedeno u izreci rešenja prvostepenog organa, zbog čega joj je izrečena novčana kazna u iznosu od 15.000,00 dinara, a na osnovu člana 203. stav 1. Carinskog zakona izrečena je zaštitna mera oduzimanja robe koja je predmet navedenog prekršaja, s tim što je okriviljena obavezana da plati troškove prekršajnog postupka u iznosu od 200,00 dinara.

U podnetom zahtevu za vanredno preispitivanje navedenog rešenja o prekršaju, podnosioci zahteva preko svog branioca pobijaju rešenje drugostepenog organa za prekršaje zbog bitnih povreda odredaba prekršajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede materijalnog prava, kao i zbog odluke o kazni. Okriviljena Š. navodi da je predmetnu robu prijavila carinskoj kontroli, kao i da je za tu svoju tvrdnju ponudila svedoke - putnike u autobusu i vozača autobra, koje dokaze drugostepeni organ nije razmatrao, kao ni pismeni dokaz - trgovinski račun iz ..., koji govori o nameni oduzete robe, odnosno o poreklu robe. Dalje navodi da, iako je Zakonom o prekršajima predviđena mogućnost oduzimanja robe koja nije svojina učinioca prekršaja, u postupku činjenično stanje u pogledu porekla i namene robe nije pravilno i potpuno utvrđeno. Takođe navodi da do sada nikada nije prekršajno odgovarala, da joj je prevoznička delatnost osnovno zanimanje, a da ni S. takođe do sada nikada nije prekršajno odgovarala, zbog čega predlaže da sud zahtev uvaži i preinači pobijano rešenje tako što će okriviljenu Š. oslobiti odgovornosti za prekršaj, a S. vratiti na slobodno raspolažanje oduzetu robu.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u smislu odredbe člana 276. Zakona o prekršajima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Zahtev kažnjene Š. je neosnovan.

Zahtev S., vlasnika oduzetih predmeta prekršaja, je izjavljen od neovlašćenog lica.

Prema dokazima u spisima predmeta, okriviljena Š. je postupajući na način opisan u izreci prvostepenog rešenja svojom radnjom ostvarila biće prekršaja iz člana 189. stav 1. tačka 3. u vezi člana 198. stav 1. Carinskog zakona, pa kod ovakvog stanja stvari po shvatanju Vrhovnog suda Srbije pravilno je postupio prvostepeni prekršajni organ kada je utvrdio njenu prekršajnu odgovornost i izrekao joj novčanu kaznu u iznosu od 15.000,00 dinara, dok je na osnovu člana 203. stav 1. Carinskog zakona pravilno izrekao zaštitnu meru oduzimanja robe koja je predmet navedenog prekršaja. U sprovedenom postupku utvrđeno je da okriviljena Š.I. dana ... godine pri ulasku u SCG preko međunarodnog graničnog drumskog prelaza Carinarnice ..., carinskoj kontroli nije prijavila da uvozi robu inostranog porekla bliže opisanu u izreci prvostepenog rešenja, zbog čega se u radnji okriviljene stiču sva obeležja prekršaja koji joj se stavlja na teret. Kod izricanja novčane kazne pravilno su ocenjene sve okolnosti iz člana 37. Zakona o prekršajima imajući u vidu sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, posebno težinu prekršaja, stepen odgovornosti kao i iznos novčane kazne propisan za prekršaj za koji je oglašena odgovornom.

Sud nalazi da je prvostepeni prekršajni organ pravilno postupio kada je okriviljenoj uz prekršaj iz člana 189. stav

1. tačka 3. u vezi člana 198. stav 1. Carinskog zakona, čije je postojanje nesporno utvrđeno, izrekao zaštitnu meru oduzimanja robe koja je predmet navedenog prekršaja primenom odredbe člana 203. stav 1. Carinskog zakona, kojim je propisana mogućnost oduzimanja robe koja je predmet prekršaja iako nije svojina učinioца prekršaja, zbog narušene sigurnosti robnog prometa.

Nalazeći da navodi podnosioca zahteva, Š. nisu osnovani i da ne mogu dovesti do drugaćije ocene zakonitosti pobijanog rešenja koje je doneto bez povreda pravila postupka, kao i bitnih povreda prekršajnog postupka na koje se u podnetom zahtevu ukazuje, i da je isto zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava, Vrhovni sud je o zahtevu Š. odlučio kao u stavu II dispozitiva presude na osnovu odredbe člana 277. stav 2. Zakona o prekršajima.

Odlučujući o zahtevu S., vlasnika oduzete robe koja je predmet prekršaja iz člana 189. stav 1. tačka 3. u vezi sa članom 198. stav 1. Carinskog zakona, Vrhovni sud je našao da je zahtev nedozvoljen. Ovo stoga, što je odredbom člana 274. Zakona o prekršajima Republike Srbije ("Sl. glasnik SRS" br. 44/89 i "Sl. glasnik RS" br. 21/90....55/04) propisano da zahtev za vanredno preispitivanje pravosnažnog rešenja o prekršaju mogu podneti kažnjeni, njegov branilac i zakonski zastupnik. Dozvoljenost zahteva za vanredno preispitivanje pravosnažnog rešenja o prekršaju ceni se prema zakonu koji je na snazi u vreme podnošenja zahteva sudu, a zahtev je ovom sudu podnet 9.8.2004. godine, to je isti u smislu čl. 274. Zakona o prekršajima, nedozvoljen. U vreme podnošenja zahteva je prestao da važi Zakon o prekršajima kojima se povređuju savezni propisi, ("Sl. list SFRJ" br. 4/77...35/92 i "Sl. list SRJ" br. 27/92...64/2001), koji je članom 148. stav 3. predviđao mogućnost da ako je izrečena zaštitna mera oduzimanja predmeta čiji vlasnik nije kažnjeni, vlasnik predmeta može podneti zahtev za sudsku zaštitu samo u pogledu odluke o toj meri pa se ova odredba ne može u konkretnom slučaju primenjivati. Kako je čl. 42. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o prekršajima ("Službeni glasnik RS" br. 55/2004) propisano da danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o prekršajima kojima se povređuju savezni propisi, to je Vrhovni sud Srbije je zahtev S., odbacio, primenom odredbe člana 277. stav 1. Zakona o prekršajima, odlučujući kao u stavu II dispozitiva.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 18.5.2005. godine Up. br. 322/04

Predsednik veća,

sudija,

Snežana Živković, s.r.

Zapisničar,

Rajka Milijaš, s.r.

Za tačnost otpravka

SĐ